

کد خبر: 72778 تاریخ: 1392/7/13 12:12

تحلیل حسین موسویان از روابط اخیر مقامات ایران -
آمریکا در نیویورک: اوپاما و روحانی ظرفیت همکاری
بیشتری را دارند

سید حسین موسویان، محقق و سخنگوی اسبق تیم مذاکره کننده برنامه هسته‌ای ایران در مقاله ای در سایت المانیتور به بیان دیدگاه‌های خود درباره روابط ایران و آمریکا پرداخت و بر لزوم ادامه گام‌هایی که در نیویورک برداشته شده است، تاکید کرد.

به گزارش نامه، در ادامه بخش‌هایی از این مقاله را که امروز در سایت المانیتور منتشر شده است، آمده است:

روابط ایران و آمریکا در نهایت در نقطه عطفی قرار گرفته است. طی سال‌های گذشته صدها مقاله و سخنرانی در زمینه ضرورت تغییر سیاست تغییر نظام ایران از سوی آمریکا و خودداری از استفاده از زبان تهدید و تحقیر در قبال ایران ارائه کردم. تاکید در این زمینه باید بر روی جزئیات «دستور کار بزرگ» برای بازنگری بر روابط دوجانبه بر اساس احترام و منافع متقابل بازنگری شود. در موضوع هسته‌ای، یک راه حل مسالمت آمیز باید در چارچوب پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و با توجه به فتوای مذهبی که از سوی رهبر جمهوری اسلامی ایران در این باره مطرح شده است که تولید، انباشت و استفاده از همه انواع سلاح کشتار جمعی از جمله سلاح را منع کرده، استفاده شود.

باراک اوپاما رئیس جمهوری آمریکا و حسن روحانی، رئیس جمهوری ایران، در تاریخ 25 سپتامبر فرصت دیدار و مذاکره دو جانبه در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک را از دست دادند. دلایل آن برنامه‌های از پیش تعیین شده و نبود زمان کافی برای دست‌یابی به یک نتیجه اساسی عنوان شد. این موضوع عمر کوتاهی داشت و با یک تماس تلفنی میان دو رئیس جمهور و مذاکره مستقیم میان وزرای خارجه ایران و آمریکا دنبال شد. این دو اتفاق در تاریخ روابط خدشه دار شده آمریکا و ایران پس از انقلاب سال 1979 تاکنون غیرقابل پیش‌بینی بود. بلوغ سیاسی و شجاعت هر دو رئیس جمهور تمایل آنها را برای پایان دادن به بیش از سه دهه روابط خصمانه را به نمایش گذاشت.

این دو رخداد تاریخی، می تواند پیامدهای عمده ای نه تنها بر رویکرد های ایران و آمریکا داشته باشد بلکه می تواند تاثیراتی بر صلح و ثبات در منطقه خارومیانه بر جای بگذارد. کار کردن بر روی روابط ایران و غرب بیش از یک ربع قرن، هیچ شکی بر جای نمی گذارد که سخنرانی باراک اوباما رئیس جمهوری آمریکا در تاریخ 24 سپتامبر در مجمع عمومی سازمان ملل متحد مثبت ترین سخنرانی بود که از سوی یک رئیس جمهور آمریکا از ابتدای سال 1979 تاکنون ایراد شده بود است. برای نخستین بار رئیس جمهور آمریکا ایران را تهدید نکرد، ده ها هزار نفر از مردم ایران که از سوی رژیم صدام طی جنگی که این کشور علیه ایران طی 1980 تا 1988 به راه انداخت شهید شدند را به رسمیت شناخت و دلایل عدم اعتماد ریشه دار مردم ایران به آمریکا و به طور ویژه کودتا علیه دولت مصدق طی جنگ سرد را برشمرد.

اوباما و روحانی این ظرفیت را دارند که همکاری های مورد نیاز بیشتری را صورت دهند. هر دوی آنها باید محکم و متمرکز باقی بمانند و بر ایجاد متنی برای مذاکرات مثبت متمرکز شوند. اوباما در تاریخ 30 سپتامبر گفت که «ما هیچ گزینه ای از جمله گزینه نظامی را از روی میز برنداشته ایم.»، اظهار نظری که با واکنش مقام های ایرانی مواجه شد و سوالات تاسف برانگیزی را درباره اعتماد به ایران در مذاکرات ایجاد کرد. دو رئیس جمهور باید مکالمات تلفنی دوره ای داشته باشند و دیدارهای روتین وزرای خارجه خود را برای مشورت بر روی روابط دوحانبه، موضوعات منطقه و موضوعات بین المللی برقرار کنند. آنها همچنین باید اهمیت حضور دیگر بازیگران مهم بین المللی و منطقه ای مانند کشورهای اروپایی ، روسیه، چین، هند، ژاپن، ترکیه و عربستان سعودی، عراق و مصر را نیز در نظر گرفت.

آخرین تحولات در روابط ایران و آمریکا می تواند تاثیرات مثبتی بر روابط دو کشور به همراه داشته باشد، اما نباید اجازه داده شود این اقداماتی که مورد توجه است بر روی دیگر موضوعات حیاتی سایه بیندازد. مسیری که در مقابل روابط ایران و آمریکا به طور ویژه از سوی وزیر خارجه ایران و دیگر بخش های دولت روحانی گذاشته شده است باید با تعامل پایدار با دیگر کشورهای کلیدی منطقه و روابط فرامرزی بین المللی متوازن شود.

<http://namehnews.ir/News/Item/72778/8/72778.html>

لینک مطلب: